

Rozważania: Niedziela 8 tygodnia okresu zwykłego (rok C)

Rozważanie na niedzielę 8 tygodnia okresu zwykłego.
Poruszane tematy to: znaczenie formacji dla apostołstwa; przyglądamy się przede wszystkim własnym wadom; oczyszczać serce, aby przynosić dobre owoce.

- Znaczenie formacji dla apostołstwa;
- Przyglądamy się przede wszystkim własnym wadom;

- Oczyszczać serce, aby przynosić dobre owoce.
-

„CZY MOŻE niewidomy prowadzić niewidomego? - Jezus zadaje retoryczne pytanie -. Czy nie wpadną w dół obydwaj? ” (Łk 6,39). Jeśli przypomnimy sobie, że Jezus powiedział również, że oko jest światłem ciała (por. Mt 6,22), to nauczanie to nabiera istotnego znaczenia dla naszego apostołskiego zadania.

Niewidomemu nie pomoże prowadzenie przez innego niewidomego, nawet jeśli ma on wspaniałomyślne intencje; zaślepione oczy potrzebują mądrych oczu, które jasno widzą drogę. A ta wiedza konieczna do przewodzenia innym nie pojawia się spontanicznie: Duch Święty, pomagając nam, polega

również na naszym własnym przygotowaniu do wypełnienia misji. Spojrzenie wiary, które pozwala nam „prowadzić” innych z mądrością, nabywa się poprzez odpowiednią formację. Tak wyraził to prorok Izajasz: „*discite benefacere*” (Iz 1,17), naucz się czynić dobro; „Na nic się zda nauka cudowna i zbawienna, jeśli nie ma ludzi wyćwiczonych, by ją wprowadzali w czyn”^[1].

Formacja osobista nie jest przypadkowa, wymaga czasu i poświęcenia. Musimy zawsze ożywiać w sobie pragnienie lepszego poznania naszej wiary. Ta otwarta i młodzieńcza postawa może być podtrzymywana tylko z pokorą serca. Nigdy nie jesteśmy całkowicie „mistrzami”, ponieważ zawsze pozostajemy „uczniami”. Dobrym nauczycielem jest ten, kto nigdy nie przestaje się uczyć; najlepszym przewodnikiem jest ten, kto pozwala się prowadzić. Dlatego wielu z tych

„ślepych przewodników” (Mt 23, 16) to ci, którzy, nieświadomi własnych ograniczeń, myślą, że nikt nie może nauczyć ich niczego nowego. Pod koniec życia św. Josemaria wyjaśnił to mówiąc: „Nigdy nie możemy powiedzieć dość. Nasza formacja nigdy się nie kończy: wszystko, co otrzymaliście do tej pory jest fundamentem pod to, co otrzymacie w dalszej kolejności”^[2]. Przede wszystkim nigdy nie możemy uznać za zakończone postępującego działania Ducha Świętego w naszej duszy, które dąży do utożsamienia jej ze sposobem bycia Jezusa Chrystusa.

W DRUGIEJ przypowieści Jezus ponownie posługuje się metaforą oka. Tym razem oko jest podrażnione przez ciało obce, które utrudnia widzenie. „Czemu to widzisz drzazgę w oku swego brata, a belki we

własnym oku nie dostrzegasz?” (Łk 6,41-42). Jezus podkreśla potrzebę oczyszczenia siebie, aby widzieć wyraźnie, przede wszystkim własnego serca, aby następnie móc widzieć innych. Nietrudno wpaść w niebezpieczeństwo usprawiedliwiania własnej niedoskonałości - belki - przy jednoczesnym potępianiu cudzej, być może nieistotnej, wady - drzazgi - „Wydaje się, że poznanie siebie jest najtrudniejszym zadaniem ze wszystkich - mówi św. Bazyli-. Nawet oko, które widzi rzeczy zewnętrzne, nie dostrzega samego siebie; a nasz własny rozum, szybki w osądzaniu grzechu innych, jest opieszwały w dostrzeganiu własnych wad”^[3].

Chrystus wskazuje właściwą kolejność pozwalającą na prawdziwy ogląd rzeczy: „Wyrzuc najpierw belkę ze swego oka, a wtedy przejrzysz, ażeby usunąć drzazgę z oka swego brata” (Łk 6,43).

Jak zatem możemy ustrzec się przed popadaniem w osądzanie błędów innych? Św. Augustyn oferuje proste rozwiązanie i zaczyna od zadania nam pytania: „Czy my nigdy nie dopuściliśmy się tego przewinienia? Czy wyleczyliśmy się z niego? Nawet jeśli nigdy go nie popełniliśmy, pamiętajmy, że jesteśmy ludźmi i że mogliśmy w nie popaść”^[4]. Pan sugeruje, abyśmy zanim osądzimy innych, spojrzeli w głąb siebie, uznając nasze słabości, i pozostawili delikatne zadanie wydawania sądów Bogu. „Pierwszym krokiem jest więc poproszenie Boga o łaskę nawrócenia (...). Ile rzeczy możemy powiedzieć o nas samych? Darujmy sobie komentarze o innych i róbmy komentarze na temat nas samych. To jest pierwszy krok na drodze do wielkoduszności”^[5].

TRZECIA krótka przypowieść zawarta w dzisiejszej Ewangelii brzmi następująco: „Nie jest dobrym drzewem to, które wydaje zły owoc, ani złym drzewem to, które wydaje dobry owoc. Po owocu bowiem poznaje się każde drzewo; nie zrywa się fig z ciernia ani z krzaka jeżyny nie zbiera się winogron” (Łk 6,43-44). W nawiązaniu do swojego nauczania o czystości intencji, Jezus podkreśla, że wszystkie nasze uczynki mają swoje korzenie w sercu. Tak jak owoc ujawnia drzewo, z którego pochodzi, tak uczynki ujawniają głębię duszy. „Dobry człowiek z dobrego skarbcza swego serca wydobywa dobro, a zły człowiek ze złego skarbcza wydobywa zło” (Łk 6,45). Poza zewnętrznymi przejawami, to wewnętrzne nastawienie jest naprawdę decydujące. Wartość naszych czynów jest wyznaczona w sercu, które, jak to określa Katechizm Kościoła, „jest miejscem decyzji” i „miejscem prawdy”^[6].

„Sprawdzianem człowieka jest jego wypowiedź, (...) mowa [świadczy] o zamyśle serca człowieka” (Syr 27,4-6), mówi Pismo Święte. A Jezus dodaje: „Z obfitości serca mówią jego usta” (Łk 6,45). Znajduje to odzwierciedlenie w naszym doświadczeniu. Wystarczy zwrócić uwagę na nasze rozmowy, aby uświadomić sobie, co nosimy w sercu, co nas martwi lub napełnia radością. Dlatego analizując nasze rozmowy, możemy odkryć przejawy egoizmu, niechęci czy zazdrości, które ciążą nam na sercu.

Najświętsza Maryja zachowała w sobie słowa i gesty swojego Syna, dlatego z Jej ust wychodziły tylko słowa pocieszenia dla tych, którzy byli wokół Niej. Ona może pomóc nam, podążając za naukami Jezusa, lepiej kształtować siebie i nie osądzać innych, ciesząc się z darów, które Bóg im dał.

.....

[1] Św. Josemaría, *List* 11, nr 19.

[2] Św. Josemaría, *Zapiski ze spotkania rodzinnego*, 18-VI-1972.

[3] Św. Bazyli, w *Catena aurea*,
Komentarz do Łk 6, 39-42.

[4] Św. Augustyn, *O Kazaniu Pana na Górze*, 19.

[5] Franciszek, *Homilia*, 13-IX-2013.

[6] *Katechizm Kościoła Katolickiego*,
2563.

.....

pdf | dokument generowany
automatycznie z [https://
dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/
rozważania-niedziela-8-tygodnia-
okresu-zwyklego-rok-c/](https://dev.opusdei.org/pl-pl/meditation/rozważania-niedziela-8-tygodnia-okresu-zwyklego-rok-c/) (13-08-2025)